

Sygn. akt *XVII AmE 113/21*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2022 r.

**Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów**  
w składzie:

Przewodniczący –	<b>Sędzia SO Anna Maria Kowalik</b>
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 8 czerwca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

**o wymierzenie kary pieniężnej**

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 21 grudnia 2020 r. Nr (...). (...)(...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt *XVII AmE 113/21*

## UZASADNIENIE

Decyzją z 21 grudnia 2020 r., znak: (...). (...)(...)(...): (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE, Pozwany), działając w oparciu o przepisy art. 56 ust. 1 pkt 12b w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3, ust. 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r., poz. 833 ze zm.) (dalej p.e.) oraz w związku z art. 104 oraz 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) (dalej k.p.a.) i art. 30 ust. 1 p.e. oraz art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1495 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. (Powód, Przedsiębiorca) orzekł, że:

1. Przedsiębiorca nie przekazał w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za okres od listopada 2018 r. do września 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

• za działanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 110.000,00 zł (sto dziesięć tysięcy złotych), w tym:

a) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc listopad 2018 r.,

b) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc grudzień 2018 r.,

c) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc styczeń 2019 r.,

d) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc luty 2019 r.,

e) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc marzec 2019 r.,

f) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc kwiecień 2019 r.,

g) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc maj 2019 r.,

h) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc czerwiec 2019 r.,

i) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc lipiec 2019 r.,

j) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc sierpień 2019 r.,

k) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc wrzesień 2019 r.,

2. umorzył postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, polegającej na nieprzekazaniu w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące od listopada 2018 r. do września 2019 r. do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw energii.

Od powyżej Decyzji Powód wniósł odwołanie, zaskarżając ją w części nakładającej na niego karę pieniężną, tj. w punkcie 1. Jednocześnie wniósł o:

- zmianę tej Decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej;

- zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych;

- przeprowadzenie dowodu z dokumentów wskazanych w treści pisma na okoliczność wskazania przez Prezesa URE, iż złożenie sprawozdania do wszystkich urzędów stanowić będzie realizację obowiązku, w rozumieniu art. 56 ust. 6a p.e., oraz złożenia przez Powoda sprawozdań do wszystkich uprawnionych urzędów;

- przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do przesłuchania strony powodowej, na okoliczność braku szkody, znikomej społecznej szkodliwości, braku wiedzy Powoda o konieczności składania sprawozdań, okoliczności i faktu złożenia sprawozdań.

W uzasadnieniu odwołania Powód wskazał, że wobec zrealizowania obowiązku, zgodnie z wytycznymi organu, brak było podstaw do nakładania kary pieniężnej za niezłożenie miesięcznych sprawozdań w okresie od listopada 2018 r. do września 2019 r., a co za tym idzie zaskarżona Decyzja jest błędna.

Zaznaczył, że rozpoczął działalność związaną z obrotem paliwami ciekłymi 28 listopada 2018 r. nie mając świadomości, iż w związku z prowadzoną działalnością konieczne jest składanie miesięcznych sprawozdań. Przypomniał, że pismem z 7 listopada 2019 r. organ wezwał Powoda do złożenia zaległych sprawozdań i wyjaśnień, wskazując, iż Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary jeżeli stopień społecznej szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszenia lub wykonał obowiązek. Przy czym poprzez wykonanie obowiązku należy rozumieć złożenie sprawozdań do wszystkich uprawnionych podmiotów. Następnie wystosowane było do Powoda kolejne wezwanie, w wyniku którego złożył on stosowne wyjaśnienia oraz wszystkie sprawozdania.

Tymczasem w zaskarżonej Decyzji Prezes URE wskazał, iż brak jest przesłanek do zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 56 ust. 6a p.e., z uwagi na fakt, iż społeczna szkodliwość czynu nie jest znikoma, a samo złożenie sprawozdań nie stanowi o wykonaniu obowiązku. W ocenie Powoda opinia Prezesa URE jest błędna, bowiem w pierwszej kolejności Prezes URE wskazywał, iż złożenie sprawozdań będzie stanowić wykonanie obowiązku, które może być podstawą odstąpienia od wymierzenia kary, a ponadto społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.

Zdaniem Powoda o znikomej szkodliwości społecznej czynu świadczy fakt, iż w związku z brakiem złożenia sprawozdań przez Spółkę nie została wyrządzona żadna szkoda. Ponadto ilości smaru olejowego nabywane przez Spółkę były niewielkie, a Spółka nie miała żadnej wiedzy, iż smar taki jest traktowany jako paliwo płynne objęte obowiązkiem sprawozdawczości. W końcu wskazał, iż Spółka była jedynie pośrednikiem a smary składowane były w składach podatkowych i przekazywane (...) sp. z o.o., która była zobowiązana do składania sprawozdań i składała je na bieżąco, w związku z czym ten sam olej objęty był obowiązkiem złożenia sprawozdania przez dwa podmioty. Powód zauważył przy tym, że nie miał żadnych złych intencji i nie ukrywał obrotu olejem. Jego działanie było nieumyślne, dotyczyło niewielkiej ilości oleju i nie powstała żadna szkoda, co według Powoda uzasadnia stwierdzenie, iż w niniejszej sprawie szkodliwość społeczna była znikoma.

Dalej wywiódł, iż mając na względzie fakt wykonania obowiązku i znikomej społecznej szkodliwości wydana Decyzja jest błędna i jako taka powinna zostać zmieniona przez odstąpienie od nakładania kary pieniężnej na skarżącą Spółkę.

Pismem z 3 lutego 2021 r. Powód złożył uzupełnienie odwołania, wskazując, iż w przedmiotowej sprawie doszło do pojedynczego naruszenia obowiązujących przepisów, tj. nieprzekazania miesięcznego sprawozdania, podczas gdy na (...) sp. z o.o. nałożono karę w dziesięciokrotnej wysokości. Oprócz tego Powód zauważył, że sprawozdania, których dotyczy przedmiotowa sprawa nie są ważne, gdyż Prezes URE nie wezwał do ich przedstawienia, czekając do momentu aż został złożony wniosek o aktualizację danych. Z kolei z Ministerstwa Finansów Powód otrzymał e-mail o potrzebie składania sprawozdań wyłącznie do Prezesa URE.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponadto Pozwany wskazał, że wniosek Powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentów oraz wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do przesłuchania strony powodowej winny zostać pominięte na podstawie art. 235<sup>2</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.

**Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:**

Powód od 28 listopada 2018 r. jest wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod numerem (...) (okoliczności niesporne, decyzja k. 13- 14 akt adm.).

W okresie od 28 listopada 2018 r. do września 2019 r. włącznie Powód dokonał przywozu paliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (k. 21, 58, 84, 86 akt adm.).

Od momentu wpisu do rzeczonoego rejestru Powód nie składał sprawozdań dotyczących ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu (okoliczności niesporne).

Wobec powyższego, pismem z 7 listopada 2019 r. Powód został zawiadomiony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzekazaniem w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 1 p.e. za miesiące od listopada 2018 r. do września 2019 r. Ponadto został wezwany do nadesłania w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia: sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw energii; wyjaśnień na temat przyczyn nieprzekazania w terminie przedmiotowych sprawozdań do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw energii oraz kopii wszelkich dokumentów potwierdzających aktualną sytuację finansową Przedsiębiorstwa, w tym dokumentów dotyczących: osiągniętych przychodów i dochodów (np. bilans + rachunek zysków i strat za rok 2018 lub inne dokumenty sporządzane stosownie do formy prawnej Przedsiębiorcy) bądź oświadczenie o osiągniętych w 2018 r. przychodach i dochodach z działalności gospodarczej ogółem (Zawiadomienie k. 2- 3 akt adm.).

Zawiadomienie zostało prawidłowo doręczone Powodowi 12 listopada 2019 r. (k. 1 akt adm.), ale pozostało bez odpowiedzi.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z 7 listopada 2019 r. zwrócił się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z prośbą o przekazanie pełnego kompletu informacji znajdujących się w systemie monitorowania drogowego przewozu towarów na temat przewozów realizowanych z udziałem Powoda w okresie od 1 lipca 2017 r. do dnia 7 listopada 2019 r. (Pismo k. 23 akt adm.).

Szef Krajowej Administracji Skarbowej przy piśmie z 19 listopada 2019 r. przekazał informacje dotyczące operacji przewozu paliw ciekłych, w których uczestniczył (...) Sp. z o. o. jako nabywca oraz odbiorca paliw ciekłych (Pismo k. 21 akt adm.).

Z informacji tych wynika, że w okresie od 10 lipca 2017 r. do 22 maja 2019 r. Powód uczestniczył w 35 transakcjach krajowych oraz zagranicznych jako odbiorca lub nadawca towarów o kodach CN: (...), (...) oraz (...). W przypadku 16 transakcji przewóz dotyczył towarów o następujących kodach CN: (...) oraz (...). W 19 transakcjach przewóz dotyczył towarów o kodzie CN: (...), w tym 5 transakcji parafiny C14- C17 oraz 14 transakcji wewnątrzspółnotowych oleju bazowego SN- 500. W przypadku przywozu oleju bazowego SN- 500 nadawcą był podmiot(...)- 12 transakcji oraz podmiot (...) 2 transakcje. Odbiorcą każdorazowo był (...) sp. z o.o., zaś miejscem rozładunku ((...)) J., ul. (...) (k. 58 akt adm.).

W związku z powyższym Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z 4 grudnia 2019 r. wezwał Powoda do nadesłania w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia: sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw energii; potwierdzeń nadania niniejszych sprawozdań do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw energii; wyjaśnień na temat przyczyn nieprzekazania w terminie przedmiotowych sprawozdań do wszystkich podmiotów oraz kopii wszelkich dokumentów potwierdzających aktualną sytuację finansową Przedsiębiorstwa, w tym dokumentów

dotyczących: osiągniętych przychodów i dochodów (np. bilans + rachunek zysków i strat za rok 2018 lub inne dokumenty sporządzane stosownie do formy prawnej Przedsiębiorcy) bądź oświadczenie o osiągniętych w 2018 r. przychodach i dochodach z działalności gospodarczej ogółem (Wezwanie k. 25- 26 akt adm.).

Pismo zostało prawidłowo doręczone Powodowi 9 grudnia 2019 r. (z.p.o.k. 24 akt adm.).

W odpowiedzi Powód wyjaśnił, że po dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów przywożących planował handel tylko olejami bazowymi i być może rozpuszczalnikami, ostatecznie w 2018 r. nie dokonał przywozu towarów. Wskazał, że nie zajmuje się handlem, magazynowaniem, produkcją, transportem paliw ciekłych, nie posiada składu podatkowego, nie odbiera i nie obrabia produktów akcyzowych. Powód poinformował, że nie udało mu się złożyć w terminie sprawozdania do Urzędu Regulacji Energetyki, Agencji Rezerw Materiałowych, Ministerstwa Finansów, Ministra Energii, podając jako przyczyną właśnie fakt, że nie zajmuje się paliwami, nie posiada składu podatkowego i nie odbiera żadnej ilości produktów akcyzowych. Jednocześnie wyjaśnił, że dokonuje zakupu oleju bazowego (smarowego) i według jego instrukcji nadawca ((...) firma) towar wysyła do odbiorcy na skład podatkowy w Polsce (firma (...) Sp. z o. o.), firma (...) Sp. z o. o. tego towaru fizycznie nawet nie widzi, towar jest odbierany przez (...) Sp. z o. o. i dokonuje czynności według przepisów akcyzowych i innych. Jako inną przyczynę nieprzekazania sprawozdań w terminie Powód wskazał fakt, że Spółka nie miała wiedzy jak i gdzie należy złożyć te dokumenty. Ponadto Powód dodał, że w 2019 r. dokonał przywozu towaru tylko w miesiącu kwietniu i maju. Zaznaczył, że konsultował z Urzędem Celno-Skarbowym szczegóły dostaw oleju do firmy (...) Sp. z o. o. i ustalił, że jeśli (...) Sp. z o. o. nie odbiera, nie magazynuje, nie produkuje towaru, itd., to nie ma potrzeby pozwolenia. Do pisma Powód załączył m.in. dowody nadania zaległych sprawozdań do URE, Agencji Rezerw Materiałowych, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Energii (Pismo z 2 grudnia 2019 r. k. 27- 51 akt adm.).

Rzeczne sprawozdania wpłynęły do URE 4 grudnia 2019 r. (k. 78- 99 akt adm.).

Z uwagi na powyższe wyjaśnienia Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z 24 grudnia 2019 r. wystąpił do Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z prośbą o udzielenie informacji, czy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w J. jest zarejestrowanym podatnikiem podatku akcyzowego, a także czy przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonał zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego; czy dokonał zabezpieczenia akcyzowego z tego tytułu; czy złożył do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację uproszczoną oraz dokonał zapłaty akcyzy na terytorium kraju (Pismo k. 53 akt adm.).

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z 24 grudnia 2019 r. wystąpił również do Naczelnika Urzędu Skarbowego W.-U. z prośbą o udzielenie informacji, czy (...) Sp. z o. o. p, z siedzibą w W. jest zarejestrowanym podatnikiem podatku akcyzowego, a także czy przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonał zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego; czy dokonał zabezpieczenia akcyzowego z tego tytułu; czy złożył do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację uproszczoną oraz dokonał zapłaty akcyzy na terytorium kraju (Pismo k. 55 akt adm.).

Naczelnik Urzędu Skarbowego W.-U. w piśmie z dnia 9 stycznia 2020 r. poinformował, że według stanu na dzień 9 stycznia 2020 r. (...) Sp. z o. o. nie jest zarejestrowanym podatnikiem podatku akcyzowego, nie składał zgłoszeń o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, nie posiada złożonego zabezpieczenia akcyzowego i nie składał deklaracji uproszczonych nabycia wewnątrzwspólnotowego (k. 61 akt adm.).

Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w K. w piśmie z dnia 16 stycznia 2020 r. poinformował, że (...) Sp. z o. o. jest zarejestrowanym podatnikiem podatku akcyzowego. Posiada zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego o numerze (...). Od listopada 2019 r. Spółka składa w Drugim Urzędzie Skarbowym w K. zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, natomiast podatnik składa

deklaracje (...) dla podatku akcyzowego w związku z wyprowadzeniem ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i z tego tytułu dokonuje zapłaty podatku akcyzowego (k. 63 akt adm.).

Wobec tych informacji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z 23 stycznia 2020 r. zwrócił się do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w K. z prośbą o nadesłanie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii wszystkich zgłoszeń składanych przez (...) Sp. z o. o. o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego (k. 69 akt adm.).

W odpowiedzi, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w K. poinformował, że (...) Sp. z o. o. złożyła w tutejszym urzędzie zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego w okresie od lipca 2019 r. do stycznia 2020 r. wyrobów o kodzie CN (...) (...), (...), (...), (...). Poinformowano, że tylko w jednym przypadku nadawcą była spółka (...) Sp. z o. o. Zgłoszenie dotyczyło dostawy z Litwy wyrobu o kodzie CN (...) (...) w ilości 61 000 litrów. Ponadto dodano, że (...) Sp. z o.o. posiadająca zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego jako skład podatkowy z lokalizacją w J. według właściwości rzeczowej podlega kontroli w (...) Urzędzie Celno- Skarbowym w P. Delegatura Urzędu Celno- Skarbowego w K. i tam można kierować zapytania dotyczące wcześniejszych dostaw wyrobów akcyzowych wprowadzonych na skład podatkowy w okresie od listopada 2018 r. do września 2019 r. (Pismo z 5 lutego 2020 r. k. 70 akt adm.)

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z 19 lutego 2020 r. zwrócił się do (...) Urzędu Celno-Skarbowego w P. - Delegatura Urzędu Celno- Skarbowego w K. o udzielenie informacji na temat wszystkich zgłoszonych przez (...) Sp. z o. o. dostaw wyrobów akcyzowych wprowadzonych na skład podatkowy w okresie od listopada 2018 r. do września 2019 r. (k. 75 akt adm.).

Naczelnik (...) Urzędu Celno-Skarbowego w P. w piśmie z 16 marca 2020 r. poinformował m.in., że w okresie od listopada 2018 r. do września 2019 r., firma (...) Sp. z o. o. powiadomiła o 4 dostawach, w których firma (...) Sp. z o. o. występuje jako pośrednik, w tym 3 dostawach z firmy (...) z Łotwy. Łącznie w maju i kwietniu 2019 r. do składu dostarczono 12 autocystern z olejem bazowym (smarowym) CN (...) (...). Dostawy były realizowane z Łotwy do składu podatkowego w J. (k. 100 akt adm.).

Następnie Powód został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, a także o tym co składa się na zebrany materiał dowodowy oraz został poinformowany o możliwości złożenia w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia ewentualnych dodatkowych uwag i wyjaśnień (Pismo z 28 lipca 2020 r. k. 105- 107 akt adm.).

Dnia 21 grudnia 2020 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (k. 111- 117 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, które nie były podważane przez żadną ze stron, a Sąd także nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności, jak też w oparciu o niekwestionowane twierdzenia stron. W szczególności Powód nie kwestionował faktu, że nie przekazał w terminie Prezesowi URE sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc listopad 2018 r. – wrzesień 2019 r.

Sąd pominął na podstawie art. 235<sup>2</sup> § 1 k.p.c. wnioskowany przez Powoda dowód z przesłuchania stron z ograniczeniem do strony powodowej, ponieważ był on powołany na okoliczność znikomej społecznej szkodliwości czynów, która jest przedmiotem oceny Sądu, a nie stanowi faktu, o którym mogłaby zeznać strona powodowa. Z kolei kwestia ewentualnej szkody wywołanej przez zaniechania Powoda lub jej braku rozpatrywana jest przy ocenie stopnia szkodliwości czynów i posłużył do tego zgromadzony w sprawie wystarczający materiał dowodowy. Podobnie materiał ten okazał się zadowalający w kontekście dotyczącym wiedzy Powoda o obowiązku sprawozdawczym, przez

co nie pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy wymagające przesłuchania strony powodowej. Natomiast fakt ostatecznego złożenia sprawozdań przez Powoda został już w sprawie udowodniony.

**Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa a podnoszone przez Powoda zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować zmianą tej Decyzji.

Zgodnie z art. 43d ust. 1 p.e. przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Zgodnie zaś z art. 62d pkt 4 p.e. dodanym ustawą z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1495), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. „od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu- w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie”.

Przepis intertemporalny zawarty w art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych stanowi natomiast, iż postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych za niezłożenie w terminie, do organów innych niż Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań, o których mowa w art. 4ba ust. 4 lub art. 43d ust. 1 ustawy- Prawo energetyczne w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Z kolei podmiotem przywożącym, stosownie do treści art. 3 pkt 12c p.e. jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu dokonuje przywozu paliw ciekłych, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych:

- a) w ramach wykonywania działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą wymagającej uzyskania koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4, lub
- b) przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Przywóz paliw ciekłych, to zaś w myśl definicji ustawowej zawartej w art. 3 pkt 12d p.e. - sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.

Natomiast z treści art. 56 ust. 1 pkt 12b p.e. wynika, że karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdań, o których mowa w art. 43d. Wysokość tej kary, zgodnie z art. 56 ust. 2h pkt 4 p.e., wynosi 10.000 zł.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że powodowa Spółka podlegała obowiązkowi wynikającemu z art. 43d ust. 1 p.e. W okresie objętym obowiązkiem sprawozdawczym Spółka była bowiem podmiotem przywożącym, o jakim mowa w art. 3 pkt 12c p.e., ponieważ została wpisana do rejestru podmiotów przywożących z uwagi na wniosek Powoda w tym zakresie oraz deklarację dotyczącą planowanego przywozu paliw ciekłych, jak też wobec faktycznego przywozu paliw ciekłych, wykazanego w ramach zaległych sprawozdań złożonych przez Powoda i wynikającego z informacji przedłożonych w toku postępowania przez organy skarbowe. Na kwalifikację podmiotu przywożącego nie ma bowiem wpływu, w świetle art. 32d ust. 3 p.e, przemijająca okoliczność nieprowadzenia przywozu.

Wobec bezspornego nieprzekazania przez Powoda w ustawowym terminie sprawozdań, o których mowa w art. 43d p.e. zastosowanie znalazł zatem art. 56 ust. 1 pkt 12b p.e. Przy czym wobec przytoczonej wcześniej treści art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych rozstrzygnięcie Prezesa URE na tej podstawie, objęte pkt 1 Decyzji, dotyczyło wyłącznie niewykonania przez Powoda obowiązku przekazania sprawozdań do Prezesa URE.

Odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 pkt 12b p.e. ma charakter obiektywny, co oznacza, że jest niezależna od subiektywnego elementu jakim jest wina przedsiębiorcy. Dla możliwości zastosowania sankcji pieniężnej, o której mowa w przepisie, istotne jest zatem jedynie istnienie obowiązku prawnego zabezpieczonego sankcją pieniężną oraz stwierdzenie samego faktu jego naruszenia przez podmiot zobowiązany. Samo naruszenie normy sankcjonowanej uzasadnia natomiast postawienie zarzutu niezachowania należytej ostrożności wymaganej w stosunkach danego rodzaju (por. wyrok SN z 1 czerwca 2010 r., III SK 5/10; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 stycznia 2006 r., sygn. akt SK 52/04; Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego -A nr (...)). Charakterystyczne dla tego typu odpowiedzialności jest jej „oderwane od konieczności stwierdzania winy i innych okoliczności sprawy, wystarczy jedynie ustalenie samego faktu naruszenia prawa lub wymogów decyzji administracyjnej” (TK sygn. P 64/07). Przypisanie odpowiedzialności sprowadza się zatem do ustalenia, czy określone zdarzenie wyczerpuje znamiona ustawowe i pozostaje w związku przyczynowym z zachowaniem konkretnego podmiotu.

Nie sposób więc byłoby przyjąć, że okoliczność braku wiedzy o istnieniu obowiązku sprawozdawczego, w tym co do smarów stanowiących paliwo ciekłe zgodnie z art. 3b pkt m (wcześniej pkt n) p.e., mogłaby skutkować zwolnieniem Powoda od odpowiedzialności. Powód powinien wykazać się bowiem starannością wymaganą od niego jako od profesjonalnego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, toteż powinien zapoznać się z regulacjami wiążącymi się z przywozem paliw ciekłych na terytorium RP i zastosować się do nich.

Powód powinien być świadomy ciężących na nim obowiązków, bowiem w decyzji o wpisie Powoda do rejestru podmiotów przywożących, w pkt 5, został on pouczony o obowiązku sprawozdawczym określonym w art. 43 ust. 1 p.e. i skutkach jego nie wykonania. Wystarczył zatem dochować należytej staranności przy lekturze treści Decyzji i załączonego do niej pouczenia, aby uniknąć naruszenia przepisów prawa.

Za nieuzasadniony Sąd uznał również zarzut Powoda dotyczący nieodstąpienia przez Prezesa URE od wymierzenia kar.

Zgodnie z art. 56 ust. 6a p.e. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Obydwie przesłanki muszą więc wystąpić łącznie.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że faktycznie, jak podnosił Powód, ale również jak przyjął Pozwany, Spółka zrealizowała obowiązki po terminie, składając Prezesowi URE zaległe sprawozdania, co świadczy o wypełnieniu przesłanki zrealizowania obowiązku, ale zaakcentowania wymaga, iż miało to miejsce dopiero w toku postępowania administracyjnego, w odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE.

Nie wystąpiła jednak druga ustawowa przesłanka warunkująca skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, tj. przesłanka znikomej szkodliwości czynu.

Ustawa prawo energetyczne nie sprecyzowała w jaki sposób należy oceniać stopień szkodliwości czynu, jednak uczyniło to orzecznictwo sądowe. I tak Sąd Najwyższy w wyroku z 15 października 2014 r., w sprawie III SK 47/13 uznał, że przy ocenie szkodliwości czynu zasadne jest odwołanie się do sposobu weryfikacji jego stopnia wypracowanego w prawie karnym, skoro prawodawca posłużył się w art. 56 ust. 6a prawa energetycznego instytucją prawa karnego, z uwagi na represyjny charakter kar pieniężnych przewidzianych w art. 56 prawa energetycznego.



Konieczne więc było odwołanie się do art. 115 § 2 kodeksu karnego, który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu i który nakazuje przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu brać pod uwagę:

- 1) rodzaj i charakter naruszonego dobra,
- 2) rozmiary wyrządzonej szkody,
- 3) sposób i okoliczności popełnienia czynu,
- 4) wagę naruszonych obowiązków,
- 5) postać zamiaru,
- 6) motywację sprawcy,
- 7) rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Jak ocenił Sąd Najwyższy w powołanym wyżej orzeczeniu „o stopniu społecznej szkodliwości mają decydować wyłącznie okoliczności związane z czynem (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2011 r., IV KK 382/10), przy czym podstawowe znaczenie dla określenia stopnia szkodliwości czynu mają rodzaj i charakter naruszonego dobra chronionego prawem, rozmiar wyrządzonej i grożącej szkody oraz zamiar i motywacja sprawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2011 r., IV KK 382/10). [...] Nie uwzględnia się więc okoliczności, które pojawiły się po popełnieniu czynu, ponieważ nie mieszczą się one w regulacji art. 115 § 2 KK.”

Analizując zasadnicze kryterium oceny stopnia szkodliwości czynów Powoda, jakim jest rodzaj naruszonego dobra należy stwierdzić, że dobrem tym jest w istocie możliwość realizowania przez Prezesa URE zadań nałożonych przez ustawodawcę.

Obowiązek sprawozdawczy z art. 43d ust. 1 p.e. służy nadzorowi i kontroli rynku paliw, a także kontroli naruszeń warunków prowadzenia działalności gospodarczej w dziedzinie paliw ciekłych, informowaniu o funkcjonowaniu przedsiębiorców na rynku paliw ciekłych, badaniu zgodności prowadzonej działalności z uprawnieniami wynikającymi z posiadanej przez przedsiębiorcę koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących, czy również badaniu istnienia podstaw do złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa określonego w art. 57g p.e. Ponadto niezrealizowanie przedmiotowego obowiązku utrudnia Prezesowi URE przygotowanie raportu kwartalnego, o którym mowa w art. 43d ust. 4 p.e. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Prezes URE ogłasza bowiem kwartalnie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki całkowite wielkości produkcji i przywozu poszczególnych paliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosując nazwy oraz klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN), w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału. Trzeba również podkreślić, że sam ustawodawca uznał za szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy nie złożenie sprawozdania już za jeden miesiąc przewidując za to naruszenie karę pieniężną w stałej wysokości 10 000,00 zł.

Uwzględniając powyższe nie można było stwierdzić, że stopień szkodliwości czynów powoda w zakresie nieprzekazania sprawozdań za miesiąc od listopada 2018 r. do września 2019 r. był znikomy.

Powód przekazał bowiem wprawdzie ww. sprawozdania po terminie, ale po zbyt długim czasie - od około 1,5 miesiąca po terminie do niespełna roku po terminie. W tym okresie Prezes URE, nie mając jakiegokolwiek informacji na temat działalności Powoda związanej z przywozem paliw ciekłych, nie mógł realizować w sposób właściwy swoich obowiązków zarówno sprawozdawczych, jak i kontrolnych, przez co działalność Powoda miesiącami nie podlegała jakiegokolwiek weryfikacji.

Wprawdzie Powód zwrócił uwagę, że ilości nabywanego przez niego smaru olejowego były niewielkie, ale należy zauważyć, że skoro okoliczność ta nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku sprawozdawczego, gdyż obowiązek z art.

43d ust. 1 p.e. jest niezależny od ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, toteż również złożenie sprawozdań dotyczących tych niewielkich ilości paliwa ciekłego, a nawet tzw. sprawozdań „zerowych” ma znaczenie informacyjne dla organu regulacyjnego.

Powyższe, zwłaszcza w obliczu otrzymania przez Powoda już w decyzji o wpisie do rejestru podmiotów przywożących informacji na temat obowiązku z art. 43d ust. 1 p.e., jakiemu podmiot przywożący podlega, jak też złożenia przez Powoda zaległych sprawozdań dopiero w następstwie wszczęcia wobec Powoda postępowania administracyjnego i domagania się przez organ tychże sprawozdań, wyklucza, według Sądu, możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jako, że obydwie przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary nie zaszły kumulatywnie.

W kontekście nieodstąpienia przez Prezesa URE od wymierzenia Powodowi kar należy dodatkowo zauważyć, iż art. 56 ust. 6a p.e. ma charakter fakultatywny, zatem odstąpienie od wymierzenia kary nie tylko zależy od spełnienia przesłanki o charakterze ocennym, w postaci znikomej szkodliwości czynu, ale zależy od uznania organu, które wszakże nie może być dowolne i wynikać musi z merytorycznych przesłanek, ale z pewnością nie stanowi ono obowiązku organu do zastosowania powołanej regulacji w każdych warunkach (podobnie Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z 24 sierpnia 2012 roku, sygn. akt VI ACa 389/12).

W tym zakresie Sąd Okręgowy w Warszawie podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 27 listopada 2019 r., sygn. akt I NSK 95/18, że „art. 56 ust. 6a p.e. należy interpretować z uwzględnieniem zasady sprawności i rzetelności działania instytucji publicznych, a także zasady równowagi i podziału władzy. W ocenie Sądu Najwyższego [...] Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponuje więc pewnym luzem decyzyjnym przy interpretacji przesłanki znikomości szkodliwości społecznej czynu, a w razie ziszczenia się wspomnianej przesłanki - uznaniem administracyjnym przy wyborze wariantu rozstrzygnięcia: odstąpienia od kary pieniężnej bądź nieodstąpienia od tej kary. [...] Organ regulacyjny, z uwagi na posiadaną wyspecjalizowaną kadre, unikalną pamięć instytucjonalną oraz bezpośrednią styczność z realiami rynkowymi, jest co do zasady lepiej przygotowany niż sędzia do oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu przedsiębiorcy z punktu widzenia standardów obowiązujących na rynku regulowanym. Interpretacja przepisów prawnych należy do istoty władzy wykonawczej, która jak wskazuje sama jej nazwa, odpowiada za egzekwowanie prawa. Jeżeli określony sposób interpretacji przepisu ma racjonalne uzasadnienie i jest ugruntowany w praktyce organu, sąd nie powinien zastępować go własną interpretacją. Interwencja sądu w treść decyzji organu regulacyjnego powinna następować dopiero wtedy, gdy nosi ona znamiona dowolności: opiera się na arbitralnych przesłankach, zawiera zdawkowe i ogólnikowe uzasadnienie, odwołuje się do nieudowodnionych informacji.” (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych z 27 listopada 2019 r., sygn. akt I NSK 95/18, Legalis nr 2294222).

Tymczasem Decyzja organu regulacyjnego nie nosi znamion dowolności, jest zasadna i umotywowana, toteż nie było podstaw do jej zmiany, zwłaszcza, że Sąd podziela stanowisko organu.

Wysokość kary za niewykonanie obowiązku przedstawienia sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu została ściśle określona w art. 56 ust. 2 h pkt 4 p.e. i wynosi 10.000 zł. Kara ta odnosi się do zaniechań przedstawienia sprawozdań za poszczególne miesiące, toteż Prezes URE prawidłowo wymierzył karę pieniężną, za każdy kolejny miesiąc od listopada 2018 r. do września 2019 r., w jakim obowiązek sprawozdawczy nie został zrealizowany.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez Powoda odwołanie na podstawie art. 479<sup>53</sup> § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, Powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł

ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018, poz. 265 j.t.).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

(...)

(...)